

VERTIGO

NR. 62 & 63 | OKTOBER - NOVEMBER 2020

Een duizelingwekkende dosis cinema

SOUL
I AM GRETA
JAN VERHEYEN
FILM FEST GENT
KOM HIER DAT IK U KUS
DRUNK

47ste editie

13
↓
24
okt
20

INTERNATIONAAL
**FILM
FEST
GENT**

Programma en tickets
filmfestival.be

Foto: Eva Sereny • Till Janz | Adaptatie en ontwerp: Wilderzicht

SINNER. PREACHER. IMPOSTOR.

—
OSCAR
NOMINEE
BEST INTERNATIONAL
FEATURE FILM
—

★★★

AMBITIEUZE JAN KOMASA
BRUZZ

**REMARKABLE
PERFORMANCE BY
BARTOSZ BIELENIA**
BBC

ORIGINAL AND ABSORBING
THE HOLLYWOOD REPORTER

★★★★(★)

**THERE'S A NEW
HOT PRIEST IN TOWN**
ROLLING STONE

**A COMMITTED
PERFORMANCE AND
ASSURED STORYTELLING**
SCREEN INTERNATIONAL

BARTOSZ BIELENIA

CORPUS CHRISTI

LA COMMUNION

A FILM BY JAN KOMASA

CHARLOTTE
RAMPLING

ISABELLA
ROSSELLINI

GRACE
JONES

ANNA
WINTOUR

CLAUDIA
SCHIFFER

HOLEBI
FILMFE
STIVAL

3 - 27 november 2020
www.holebifilmfestival.be

HELMUT THE BAD AND THE BEAUTIFUL NEWTON

A FILM BY GERO VON BOEHM

21 OKTOBER IN DE BIOSCOOP

Coronaproof naar het Holebifilmfestival

Ondanks het alombekende coronavirus gaat ook in 2020 het Holebifilmfestival, met zijn thuisbasis in Leuven, gewoon door op een veilige manier. Anders dan anders weliswaar, met respect voor de nodige veiligheidsmaatregelen.

Zo zal de openingsavond met bijhorende receptie dit jaar niet kunnen plaatsvinden, maar start het filmfestival op dinsdag 3 november 2020 met Holebikort in CC De Minnepoort in Leuven.

Van 3 t.e.m. 27 november 2020 kun je op verschillende locaties in Leuven en de rest van Vlaanderen terecht voor een ruim aanbod LGBTQ+-films.

Meer informatie en een overzicht van de volledige programmatie kunt u terugvinden op de website www.holebifilmfestival.be.

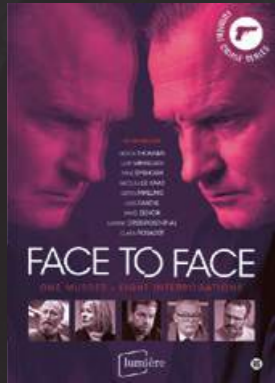

Été 85

WORD FAN!

The Best of European TV-series and Beyond on www.lumiereseries.com

FACE TO FACE

SEIZURE

THE MINISTER

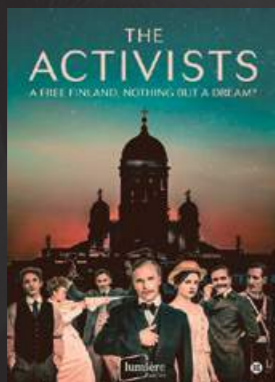
FLEABAG

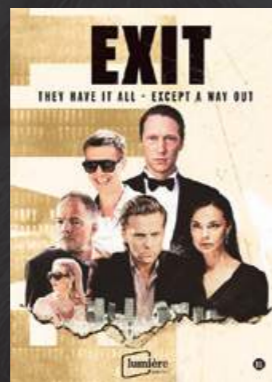
BABYLON BERLIN

PEACEMAKER

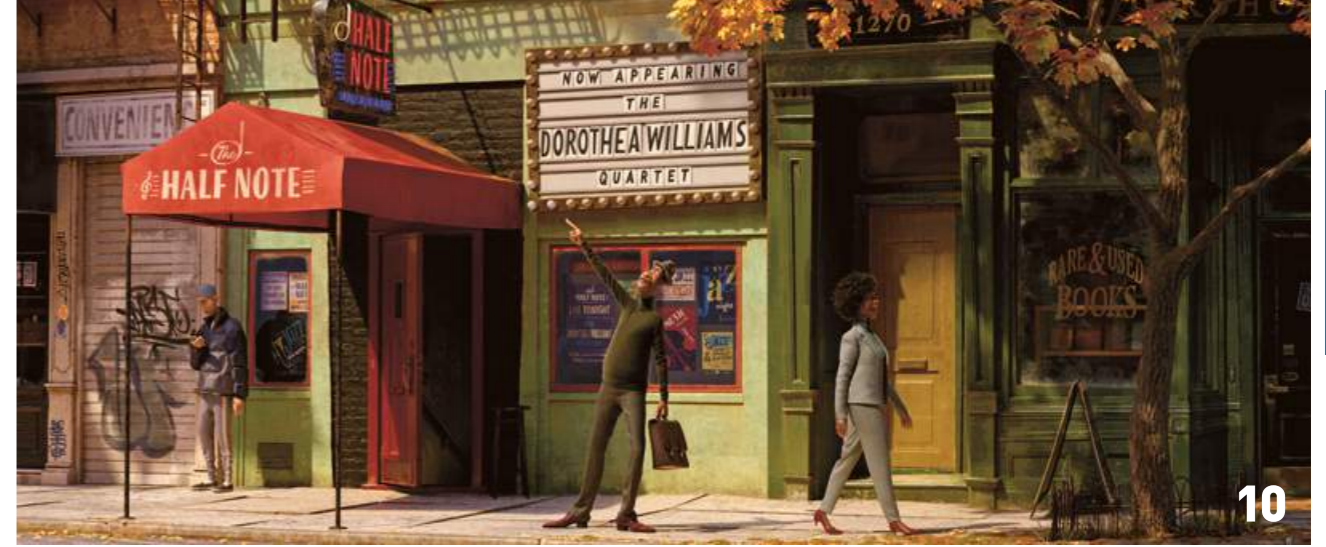
THE ACTIVISTS

EXIT

THE NEW POPE

10

16

22

24

34

- 9 VOORWOORD
- 10 SOUL
- 16 I AM GRETA
- 18 FILM FEST GENT
- 22 KOM HIER DAT IK U KUS
- 24 DRUNK
- 28 HOLEBIFILMFESTIVAL
- 30 ALLE REMMEN LOS!
- 34 KLAPS

Word fan voor € 7,99 maandelijks: Kies 1 serie of 2 films uit het hele assortiment én krijg een serie of film van Lumière cadeau. Haal nóg meer voordeel uit The Best of European TV-series and Beyond!

Aline

THE VOICE OF LOVE

VRIJ GEÏNSPIREERD OP HET LEVEN VAN
CÉLINE DION

Te zien in de bioscoop
vanaf 18 november

VERTIGO

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen
info@vertigoweb.be
vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER

Steven Tuffin
steven@vertigoweb.be

ADJUNCT-BLADMANAGER

Peter Janssens
peter@vertigoweb.be

MEDEWERKERS

Ruben Nollet, Robin Broos,
Niels Putman, Chris Craps

WEBMASTER

Hans verschooten

WEBREDACTIE

Arno Callens

EINDREDACTIE

Piet Uyttebroeck

LAY-OUT

Geert Verbist

RECLAMEREGIE

info@vertigoweb.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Dorian van der Brempt
Postbus 10009
2000 Antwerpen

DRUK

Moderna Printing

*Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door
middel van druk, fotokopie, scan of op enige
andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk
akkoord van de uitgever.*

📌 VERTIGObe

📷 VERTIGOgram

📍 VERTIGObe

Als kind van de jaren tachtig was 'When the going gets tough, the tough get going' een uitdrukking waar ik onmogelijk omheen kon. De toenmalige popster Billy Ocean scoorde een monsterhit met die titel en als jonge filmfreak was ik verlekkerd op de bijbehorende videoclip, waarin beelden zaten van de actiekomedie *The Jewel of the Nile* met Michael Douglas, Kathleen Turner en Danny DeVito in de hoofdrollen.

Maar terug naar de uitdrukking. Die betekent zoveel als: wanneer het moeilijk wordt, steken de taaisten onder ons een tandje bij. In het begin van de coronacrisis was dat natuurlijk vooral van toepassing op het zorgpersoneel, dat in mijn ogen veel meer verdiende dan een dagelijks applausje. Nu echter duidelijk is dat de filmsector nog maandenlang klappen zal krijgen door de maatregelen die getroffen werden in de strijd tegen covid-19, zou ik ook graag de schijnwerpers richten op de mensen die ervoor zorgen dat we nog steeds van de cinema-ervaring kunnen genieten.

Dan denk ik aan de eerste plaats aan de onafhankelijke distributeurs. Die durven, in tegenstelling tot het gros van de grote studio's, wel films uit te brengen. Of alle bioscopen groot en klein, die alles op alles zetten om van het cinemabezoek een superveilig uitstapje te maken. Mag ik zeker ook niet vergeten: Film Fest Gent, het Holebifilmfestival en alle andere organisaties die hun nek uitsteken om ook dit najaar duizelingwekkende film-evenementen op poten te zetten.

Het is dankzij hen allemaal dat wij dit uitzonderlijke dubbelnummer hebben kunnen maken en dat ik zoals gewoonlijk kan afsluiten met een welgemeend 'Tot in de cinema!'.

STEVEN TUFFIN
HOOFDREDACTEUR

OP HET PIXAR-PAD

In de 23^e Pixar-worp *Soul* belandt de ziel van een jazzmuzikant in een soort limbo, waarna ze verwoede pogingen doet om zich te herenigen met haar lichaam. Alles wat je moet weten over de legendarische animatiestudio en zijn zoveelste originele, emotionele rollercoaster, netjes alfabetisch gerangschikt. **ROBIN BROOS**

De combinatie 'A113' duikt in elke Pixar-film op. Voor de oorsprong ervan moeten we naar een klaslokaal van het California Institute of Arts, waar Pixar-prominenten als Brad Bird en John Lasseter les kregen. In de eerste *Toy Story* staat 'A113' op een nummerplaat en in *Finding Nemo* op een fotooestel. Hoe de combinatie in *Soul* te zien is, kun je binnenkort zelf ontdekken.

Buzz Lightyear is een speelgoedpop uit de *Toy Story*-reeks en daarmee een van de eerste Pixar-protagonisten. Pete Docter, coregisseur van *Soul*, was in 1995 medeverantwoordelijk voor de creatie van het personage, dat hij deels op zichzelf baseerde.

Het festival van Cannes selecteerde *Soul* voor zijn editie van 2020, alleen werd die op de valreep afgelast wegens covid-19. Toch mag de film het vignet Cannes Official Selection dragen. Die eer valt al voor de derde keer te beurt aan Pete Docter, die eerder *Up* en *Inside Out* aan de Croisette mocht presenteren.

Disney+ zal ondanks eerdere geruchten niet de eerste plek zijn waar *Soul* te zien is. Na een reeks festivalscreenings in onder meer Groot-Brittannië, Italië en België staat er een reguliere bioscooprelease gepland, met als Belgische releasedatum 25 november.

Eric Marlon Bishop, beter bekend als Jamie Foxx, leende zijn stem aan *Soul*-hoofdpersonage Joe Gardner, een muziekleraar die de kans krijgt om het te maken als jazzmuzikant, maar per ongeluk in een rioolput belandt, waarna zijn ziel en lichaam van elkaar gescheiden worden.

Film Fest Gent sluit op vrijdag 23 oktober af met *Soul*. 'De film is een balsem voor de ziel, een lust voor oor en oog en bijgevolg een puike slotfilm voor onze 47^e editie', klinkt het bij de organisatie.

The Great Beyond is de *Soul*-versie van het hiernamaals. Wanneer iemand sterft, vertrekt zijn ziel daarnaartoe, maar Joe's ziel belandt in The Great Before, de plek voor zielen die nog niet aan een mens zijn toebedeeld.

De Half Note Jazz Club is een knipoog naar de legendarische Blue Note Jazz Club in New York. Op het podium van deze zaal mag *Soul*-hoofdpersonage Joe zijn droom in vervulling laten gaan: piano spelen in een echte jazzband.

In *Inside Out*, de vorige film van Pete Docter, werden de basisemoties plezier, angst, woede, afkeer en verdriet voorgesteld als cartoon-personages. In *Soul* doet Docter iets soortgelijks: onze ziel visualiseren. Opnieuw met hoogst aaihbare personages als resultaat.

John Ratzenberger, in de jaren tachtig wereldberoemd als postbode Cliff Clavin uit de sitcom *Cheers*, sprak in 1995 de stem in van spaarvarken Hamm in Pixars eerste langspeler *Toy Story*. Sindsdien wordt hij voor elke nieuwe Pixar gevraagd. Benieuwd of jij zijn stem herkent in *Soul*.

Meestal worden Pixar-films voorafgegaan door een kortfilm of short. Die worden in de eerste plaats gemaakt met de bedoeling een technologische stap vooruit te zetten of nieuw regietalent te ontwikkelen. De short voor *Soul* heet *Burrow* en gaat over een konijn dat het perfecte hol wil graven.

Luxo Jr. was in 1986 de eerste kortfilm van het toen pas opgerichte Pixar. Centraal staat een kleine bureaulamp die op en neer springt. Op een bepaald moment belandt haar voet op een bal, waardoor die leegloopt. Het tafereel diende als inspiratie voor de leader die elke Pixar-film voorafgaat.

De **M**uziek van *Soul* komt niet van een van Pixars huiscomponisten, maar van Trent Reznor en Atticus Ross, de Nine Inch Nails-leden die in 2011 een Oscar wonnen voor hun *The Social Network*-score. De jazznummers werden dan weer geschreven door Jon Batiste, de vaste pianist van *The Late Show*-host Stephen Colbert.

Eind **N**ovember is een van Pixars favoriete momenten om een film uit te brengen. *Soul* is al de achtste Pixar-film die dan uitkomt. Het is een strategische periode voor Hollywood, omdat Amerikanen dan vaak met het hele gezin naar de bioscoop trekken ter gelegenheid van Thanksgiving.

In de **O**scarcategorie Beste Animatiefilm scoorde de studio al dertien nominaties en negen overwinningen. Die beeldjes staan in een vitrinekast in het Steve Jobs-gebouw op de Pixar-campus in Emeryville nabij San Francisco. Wedden dat *Soul* op zijn minst nominatie veertien oplevert?

Pete Docter was in 1990 de derde animator die bij Pixar aan de slag ging. Hij coregisseerde er reeds drie films en stond samen met Kemp Powers aan het roer van nummer vier, *Soul*. In 2018 volgde hij John Lasseter op als Pixars chief creative officer, nadat die opstapte wegens grensoverschrijdend gedrag.

Questlove is drummer van *The Tonight Show*-huisband The Roots en een van de muzikanten die een stemmetje insprak voor *Soul*. Hij is te horen als drummer Curly. Ook hiphopartiesten Daveed Diggs en Cody Chesnutt kregen elk een rol.

RenderMan is de software die Pixar sinds begin jaren 1990 ontwikkelt om zijn animatiefilms te realiseren. Intussen is het programma ook beschikbaar voor andere studio's. Onder meer de digitale effecten van *Avatar* en de nieuwe *Star Wars*-films zijn met RenderMan gemaakt.

In *Soul* is **T**wenty-two een ziel die nog niet aan een mens is toegewezen, op wie Joe een beroep doet om hem te helpen. *30 Rock*-actrice Tina Fey sprak de stem in van het schattige schepsel met een groot hoofd en een opvallend gebit.

Steve Jobs heeft Pixar van de ondergang gered toen het bedrijf nog Graphics Group heette en onderdeel was van Lucasfilm. In 1985 kocht de Apple-goeroe de afdeling van George Lucas voor vijf miljoen dollar. Het nieuwe bedrijf bracht in zijn vroege jaren de Pixar Image Computer op de markt en maakte vooral reclamespotjes.

In zijn tweede langspeler **U**p toonde Pete Docter reeds zijn talent om grote emoties in een eenvoudige animatiefilm te stoppen. Denk maar aan de woordeloze proloog waarin we in luttele minuten de hele levensgeschiedenis van het koppel Carl en Ellie zien, met alle ups en downs.

Aan memorabele **V**illains aka slechteriken geen gebrek in het Pixar-pantheon. Denk maar aan Syndrome, de wraakzuchtige ex-fan uit *The Incredibles* en Lotso, de tirannieke teddybeer uit *Toy Story 3*. In *Soul* wordt de muzikale droom van Joe mogelijk gedwarsboomd door zijn *neighborhood nemesis* Paul.

The **W**alt Disney Company kocht Pixar in 2006 voor een bedrag van 7,4 miljard dollar. Tot dan was Disney louter de distributeur van de studio. De overname resulteerde echter niet in een complete fusie: Pixar blijft als animatiestudio onafhankelijk werken.

'De **X**-rated versie. Hé, we veranderen onze naam in PiXXXar. Euh... dat is een grapje, hè?' lachte Pixar-producent Jason Rivera in 2015 in *De Standaard* over een mogelijke *Inside Out*-sequel voor volwassenen, met jaloezie en lust als thema's. Voor alle duidelijkheid: *Soul* is géén vervolg op *Inside Out*.

Young *Sherlock Holmes* uit 1985 was de eerste speelfilm waarin een fotorealistisch, door computers gegenereerd personage te zien is. Het effect werd gecreëerd door toenmalig Lucasfilm-medewerker en toekomstig Pixar-bons John Lasseter, net voordat de afdeling in de etalage werd gezet door George Lucas.

De eerste Pixar-film met een **Z**wart personage in de hoofdrol: zo zal *Soul* de geschiedenis ingaan. Dat vertaalt zich ook in een voornamelijk Afro-Amerikaanse stemmencast, met naast Jamie Foxx onder meer Phylicia Rashad en Angela Bassett.

SOUL SPEELT VANAF 25 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

GROTE STRIJDER

Vandaag kent iedereen Greta Thunberg, maar twee jaar geleden was de Zweedse klimaatactiviste nog een anonieme tiener. In zijn documentaire *I Am Greta* volgt regisseur Nathan Grossman haar hectische leven op de voet. 'Greta kijkt met een andere blik naar de wereld.' **RUBEN NOLLET**

Augustus 2018. Tegen een muur van het Zweedse parlamentsgebouw in Stockholm zit een meisje op de grond. Voor haar ligt een stapel papier met een steen erop, naast haar staat een zelfgemaakt bord met het opschrift 'skolstrejk för klimatet', schoolstaking voor het klimaat. Greta Thunberg, op dat moment vijftien jaar, heeft geen idee dat haar kleinschalige actie zal uitgroeien tot een wereldwijde beweging. Precies een jaar later zal ze de wereldleiders in New York toespreken op de klimaatop tijdens de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

De documentaire *I Am Greta*, die begin september in wereldpremière ging op het festival van Venetië, toont hoe Thunberg die bliksemsnelle opgang beleefd heeft. 'Het was een collega die me over Greta vertelde. Hij kende haar ouders', zegt de Zweedse regisseur Nathan Grossman. 'Ik ben daarna met een camera naar het parlamentsgebouw getrokken. Ze leek me eerder verlegen toen ik haar aansprak, maar ze had er geen probleem mee dat ik een microfoontje op haar prikte en haar van een afstand filmde.'

'In de loop van de dag kwamen er verschillende mensen met haar praten, ook journalisten', vervolgt Grossman. 'Ik stond ervan versteld hoe vlot ze haar ideeën onder woorden bracht.' Het contrast tussen het verlegen meisje dat hij even voordien ontmoet had en de welbespraakte activiste die ze werd als ze het over de klimaatproblematiek had, gaf de cineast het idee voor *I Am Greta*.

Thunberg heeft het syndroom van Asperger. Zoals ze zelf uitlegt in de film heeft ze daardoor de neiging om zich bijna obsessief te concentreren op een enkel onderwerp. Sinds ze op school een verontrustende reportage zag over de opwarming van de aarde, is dat voor haar de klimaatverandering. Ze verslond allerlei boeken, artikels en rapporten en bouwde – geholpen door een

fotografisch geheugen – zo een gigantische kennis op.

'We kunnen iemand als Greta goed gebruiken', zegt Grossman. 'Omdat ze asperger heeft, kijkt ze met een andere blik naar de wereld. Ik ben geen klimaatwetenschapper, maar hoelang zijn we al niet bezig over dit onderwerp? Dertig, veertig jaar? Misschien hebben we onszelf vastgereden in discussies en dilemma's rond het thema in plaats van ons op de feiten te concentreren. En dat is net wat Greta doet. Al de randfenomenen interesseren haar niet.'

Greta's uitzonderlijke verhaal vond al snel internationale weerklank en ze kreeg allerlei uitnodigingen om in het buitenland te gaan spreken. Bovendien namen leerlingen uit andere landen haar idee van de schoolstakingen over. Zo verrassend is het dus niet dat de Belgische klimaatactiviste Anuna De Wever opduikt in de film. 'Ik weet niet waarom precies, maar België en Australië pikten Greta's voorbeeld veel sneller en sterker op dan de rest van de wereld', zegt Grossman. 'Daarom was Brussel ook een van de eerste steden waar Greta mee ging betogen en Anuna was de stem van die demonstratie. Ik vond dat ze goed met elkaar konden praten. Daarom wilde ik haar in de film.' **IV**

I AM GRETA SPEELT VANAF 21 OKTOBER IN DE BIOSCOOP

FILMLIEFDE IN TIJDEN VAN CORONA

'Fuck it', zei programmadirecteur Wim De Witte en hij organiseerde samen met zijn gepassioneerde team de – zeker in coronatijden – indrukwekkende 47^e editie van Film Fest Gent. *Vertigo* probeerde het onmogelijke en koos tien must-sees uit de duizelingwekkende dosis cinema die van 13 tot 24 oktober in de Arteveldestad te zien zal zijn. **STEVEN TUFFIN**

KAJILLIONAIRE

De films van Miranda July zijn ondertussen vaste kost op het programma van Film Fest Gent. In 2005 verraste de creatieve duizendpoot uit Californië met haar eerste langspeler *Me and You and Everyone We Know*. In 2011 verwarde ze vooral met opvolger *The Future*. En dit jaar is het de beurt aan een op het eerste gezicht *Parasite*-achtig relaas over een driekoppig gezin (Debra Winger, Evan Rachel Wood en Richard Jenkins) dat zich heeft toegelegd op kleine criminaliteit. Wanneer ze voor een zoveelste klus een beroep doen op een buitenstaander (Gina Rodriguez), komt hun familiedynamiek onder druk te staan.

SAINT MAUD

Zot of bezeten? Dat is de hamvraag in deze debuutfilm van de Britse regisseuse Rose Glass. Centraal staat een fanatiek religieuze thuisverpleegster (Morfydd Clark) die koste wat kost de ziel wil redden van de hedonistische danseres die ze verzorgt (Jennifer Ehle). Haar donkere verleden en – mogelijk – duistere krachten spelen haar echter flink parten. Dat A24, de distributeur van recente huiverhits als *Hereditary*, *Midsommar* en *The Lighthouse*, de Amerikaanse rechten onmiddellijk op de kop tikte na de wereldpremière op het Toronto International Film Festival vorig jaar, spreekt boekdelen.

NOMADLAND

De Chinees-Amerikaanse cineaste Chloé Zhao is in korte tijd een uiterst boeiende filmografie aan het opbouwen. Drie jaar terug brak ze door met *The Rider*, een Belgische coproductie over een moderne cowboy, en volgend jaar presenteert ze *Eternals*, een Marvel-megaproductie met een opvallend diverse cast. Maar eerst is er deze roadmovie over een eenzaat (Frances McDormand), die na de teloorgang van het industriestadje waar ze woonde in haar busje de Verenigde Staten doorkruist. Nu al dé grote Oscarfavoriet.

AMMONITE

De Britse cineast Francis Lee ruilde de groene grasvelden van Yorkshire uit zijn langspeeldebuut *God's Own Country* in voor de monumentale kustlijn van Zuid-Engeland en castte steractrices Kate Winslet en Saoirse Ronan in dit min of meer op feiten gebaseerde kostuumdrama. Onderwerp is de ontluikende relatie tussen een paleontologe die ondanks haar revolutionaire ontdekkingen in de 19^e eeuw nooit echt deel uitmaakte van het (mannelijke) wetenschapswereldje en de echtgenote van een rijke collega die ze mee op fossielenjacht nam.

WENDY

Maar liefst acht jaar hebben we moeten wachten op de tweede langspeelfilm van Benh Zeitlin, de New Yorkse regisseur die dankzij zijn bejubelde bioscoopdebuut *Beasts of the Southern Wild* onthaald werd als een magisch realistische nazaat van Terrence Malick. Voor de opnames van deze eigenzinnige versie van het Peter Pan-verhaal trok de filmmaker samen met zijn cast en crew naar Montserrat, een eiland in de Caribische Zee dat na een reeks vulkaanuitbarstingen grotendeels onbewoonbaar is. Zeitlin – die dit jaar lid is van de festivaljury – zal de vertoningen persoonlijk inleiden.

THE NEST

Vertigo heeft een boon voor Carrie Coon. Nadat ze Ben Affleck en Rosamund Pike van het scherm speelde in David Finchers *Gone Girl*, maakte ze ook indruk in de HBO-reeks *The Leftovers* en films als Steven Spielbergs *The Post* en Steve McQueens *Widows*. In de tweede langspeler van *Martha Marcy May Marlene*-regisseur Sean Durkin staat de actrice zij aan zij met Jude Law. Die vertolkt een hyperambitieuze man die zijn gezin overtuigt om naar Groot-Brittannië te verhuizen met de belofte dat hij het daar écht zal maken.

IN THE MOOD FOR LOVE

Verdriet en verlangen vloeiden nog nooit zo wondermooi in elkaar over als in Wong Kar-Wais ultieme chef-d'oeuvre. Van de adembenemende camerabewegingen over het betoverende kleurenpalet tot de gevoelige strijkscore: oog én oor worden majestueus meegezogen in het relaas van een buurvrouw en -man die bij elkaar soelaas zoeken wanneer ze ontdekken dat hun partners een affaire hebben. Omdat ze aanvankelijk hadden afgesproken het strikt platonisch te houden, onderdrukken ze de sterke gevoelens die ze gaandeweg voor elkaar ontwikkelen.

PENINSULA

'Bigger and louder' is het motto van de gemiddelde Hollywoodsequel en ook in Zuid-Korea lijkt men die formule toe te passen. Dat bewijst *Train to Busan*-regisseur Yeon Sang Ho door de schaal van het vervolg op zijn zombies-op-een-treinhit exponentieel uit te breiden. Enkele jaren na de outbreak reist een divers groepje terug naar het tot no-gozone omgedoopte Koreaanse schiereiland op zoek naar een rijkelijk gevulde geldtruck te vinden. Ze belanden echter in een duister niemandsland dat lijkt op een knettergekke mix van de *Mad Max*- en de *Fast & Furious*-franchises – met zombies!

THE GLORIAS

'Uniek' is een understatement als je het hebt over het oeuvre van de Amerikaanse regisseuse Julie Taymor. Haar Broadwayversie van *The Lion King* groeide met haar opvallende kostuums en gigantische marionetten uit tot een monsterhit en op het witte doek zette ze zowel het werk van Shakespeare (*Titus*, *The Tempest*) als de liedjes van The Beatles (*Across the Universe*) op hun kop. Het hoeft dus niet te verbazen dat ze voor deze biopic over Gloria Steinem maar liefst vier actrices – onder wie Julianne Moore en Alicia Vikander – castte als het feministische icoon én de verschillende incarnaties met elkaar in dialoog laat gaan.

MANDIBULES

Een autoband die dood en verderf zaait, een regisseur op zoek naar een Oscarwaardige kreun en een hertenlederen jasje dat kan praten. Quentin Dupieux – in technokringen beter bekend als Mr. Oizo – bewees met films als *Rubber*, *Réalité* en *Le daim* zijn voorliefde voor van de pot gerukte premisses. Dat is niet anders in zijn nieuwe langspeler, waarin twee simpele zielen een gigantische vlieg ontdekken in de koffer van een auto en beslissen om het dier af te richten in de hoop wat geld te verdienen. Met bijrollen van Adèle Exarchopoulos en Roméo Elvis.

GEZINSDRAMA

Familie kan een zwaar kruis zijn om te dragen, zo blijkt ook uit *Kom hier dat ik u kus*, de filmadaptatie van Griet Op de Beecks gelijknamige bestseller. Ironisch genoeg vormen de Nederlandse regisseurs Sabine Lubbe Bakker en Niels van Koevorden zelf een gezin. ‘Als je dit verhaal in Nederland zou situeren, dan zou het publiek de hele tijd denken: maar ga toch gewoon naar de psycholoog!’ **RUBEN NOLLET**

‘**W**e zijn heel gelukkige documentairemakers’, zegt Sabine Lubbe Bakker met veel overtuiging. ‘We hadden geen ambitie om een fictiefilm te maken.’ Het klinkt vals bescheiden, maar het is wel degelijk de waarheid. Net als haar levensgezel Niels van Koevorden houdt de regisseuse zich al een tiental jaar vrijwel uitsluitend met non-fictie bezig. Soms doen ze elk hun eigen ding, soms slaan ze de handen in elkaar. In 2013 beleefden ze samen hun doorbraak met de pakkende documentaire *Ne me quitte pas*, het verhaal van Marcel en Bob, twee vereenzaamde mannen in een Waals dorpje die graag elkaars gezelschap en nog liever elkaars flessen alcohol delen. De film kreeg nominaties en prijzen op verschillende internationale festivals en sprong ook in het oog bij de Vlaamse bestsellerschrijfster Griet Op de Beeck, die als centrale gast in het VPRO-programma *Zomergasten* zelfs een fragment uit *Ne me quitte pas* koos.

Bij Lubbe Bakker en Van Koevorden sloeg de vonk over toen ze op Schiphol een exemplaar van Op de Beecks tweede roman *Kom hier dat ik u kus* kochten om zich bezig te houden tijdens een lange vlucht. Het verhaal van de introverte Mona en haar relaties als kind, twintiger en dertiger met een weinig assertieve vader, een stiefmoeder met

borderline, een narcistisch lief en een sociopathische baas kon hen meteen overtuigen. ‘Het boek bracht ons zowel aan het lachen als aan het huilen’, zegt Van Koevorden daarover. Enige tijd later leerde het koppel Op de Beeck kennen. Het klikte geweldig en de regisseurs kregen carte blanche om het boek naar het witte doek te vertalen.

‘Het leek onmogelijk dat wij het boek zouden mogen verfilmen’, zegt Lubbe Bakker. ‘Wij zijn tenslotte documentairemakers. We verlangden er zelfs niet echt naar. We hadden toevallig iets met dat verhaal en we vonden Griets observerende stijl heel mooi.’

Jullie wonen in Nederland en werken daar ook vaak. Toch is *Kom hier dat ik u kus* een door en door Vlaamse film geworden. Was dat een bewuste keuze?

SABINE LUBBE BAKKER: ‘Sommige Nederlanders vroegen ons of we de actie niet naar Nederland konden verplaatsen, maar voor ons is het een heel Vlaams verhaal. Het straalt een soort benauwdheid uit die ik in België altijd veel meer voel dan in Nederland. Het is in Vlaanderen heel moeilijk om je kop boven het maaiveld uit te steken.’

NIELS VAN KOEVORDEN: ‘Als je dit verhaal in Nederland zou situeren,

dan zou het publiek de hele tijd denken: maar ga toch gewoon naar de psycholoog! Praat het uit! (*lacht*) De mensen zouden enkel kwaad zijn op Mona en haar een stomme trut vinden.’

LUBBE BAKKER: ‘We hebben het script ook in Nederland aan mensen laten lezen en daar kregen we vaak de opmerking: “Maar hoe ontwikkelt Mona zich dan?” Dan moesten wij uitleggen dat dat net haar probleem is: ze ontwikkelt zich niet.’ **Hoewel emotionele onderdrukking een belangrijke rol speelt, wordt er heel spontaan geacteerd. Hoe hebben jullie met hoofdactrice Tanya Zabarylo en de rest van de cast gewerkt?**

LUBBE BAKKER: ‘We hebben veel tijd uitgetrokken voor de casting, zeker voor de rollen van Mona en haar stiefmoeder. We wilden acteurs die konden improviseren. We zijn blijven kijken naar wat er vanzelf ontstond op de set. Eigenlijk was het net zoals een documentaire maken.’ VAN KOEVORDEN: ‘Als we met de camera kunnen reageren op wat er echt gebeurt, zijn wij op ons best. Het is voor ons niet meer spannend als alles al vooraf vastligt.’

LUBBE BAKKER: ‘Wine Dierickx, die de stiefmoeder speelt, durft extreem veel. Ze had ook een rol die op het randje is. We hebben vaak gelachen op de set, maar ik heb ook een paar keer echt gehuild. Op een bepaald moment deelt Wine een klap uit aan Tanya, en dat was helemaal niet afgesproken. Ze voelde gewoon dat het moest, dat haar personage dat zou doen.’ **Is dat de reden waarom die klap maar half in beeld komt?**

VAN KOEVORDEN: (*knikt*) ‘We wisten niet dat de slag er zou komen en we waren net te laat om hem vast te leggen. Maar dat vinden we net heel mooi, dat je niet het moment zelf krijgt, maar de reactie precies daarna. We hebben die scène ook maar één keer gefilmd. Het hoefde niet opnieuw omdat het moment voor ons klopte.’

KOM HIER DAT IK U KUS SPEELT VANAF 4 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

ONDER INVLOED

Acht jaar na *Jagten* slaat Mads Mikkelsen opnieuw de handen in elkaar met zijn landgenoot Thomas Vinterberg. In *Drunk* kruipt de Deense wereldster in de huid van een uitgebluste leerkracht die samen met een paar collega's begint te experimenteren met kleine dosissen alcohol om hun levenslust op te krikken. Het blijft echter niet bij een vrolijk probeersel. 'We vellen absoluut geen oordeel.' **STEVEN TUFFIN**

Het experiment dat de hoofdpersonages van *Drunk* uitvoeren, is gebaseerd op een theorie die stelt dat de mens geboren is met een halve promille alcohol te weinig in het bloed om ten volle te kunnen leven. Hebben jullie die stelling tijdens de opnames uitgetest om overtuigender te kunnen spelen?

MADS MIKKELSEN: 'Natuurlijk niet. Ik ben er zeker van dat dat alleen maar ellendige resultaten had opgeleverd. Maar: ik heb wel al jaren ervaring met alcoholgebruik. (lacht) Ik wist dus net zoals iedereen dat als je een beetje dronken bent, je vooral alles in het werk stelt om niet dronken over te komen. Je gedraagt je

heel gefocust en beweegt een beetje langzamer – wat je natuurlijk net verraadt. Voor de gevorderde stadia van dronkenschap later in de film – de Charlie Chaplin-niveaus zoals ik ze graag noem – zochten we dan weer inspiratie op YouTube. Het is ongelooflijk hoeveel filmpjes je daar vindt van overdreven dronken Russen. Zij zijn echt kampioenen in dat soort uitzinnig gedrag.'

Heeft de film je je eigen alcoholgebruik doen herbekijken?

'Waarom? Mijn relatie met alcohol is nooit problematisch geweest. De film draait trouwens niet rond hoe veel of hoe weinig je mag drinken om gelukkig door het leven te gaan. Wij vellen absoluut geen oordeel. Iedereen weet hoe fantastisch je je voelt na één of twee glazen wijn. Sommigen van ons zouden hun partner nooit ontmoet hebben als er geen alcohol in het spel was geweest. (lacht) Het valt dus niet te ontkennen dat drank iets heel positiefs kan zijn. Tegelijk weet iedereen wat overmatig alcoholgebruik teweeg kan brengen. Over dat onderwerp zijn echter al genoeg films gemaakt.'

In sommige scènes zet je personage het samen met zijn drinkebroers op een dansen. Putte je daarvoor inspiratie uit je verleden als ballerino?

'Daar ben ik compleet niet mee bezig geweest. Eigenlijk daagt het me nu pas dat mensen die link zullen leggen. Mijn dansachtergrond heeft er wel voor gezorgd dat ik mijn lichaam vanbinnen en vanbuiten ken, maar ik zou liegen als ik zou zeggen dat die ervaring me bij de dansmomenten in *Drunk* geholpen hebben. Er zijn andere projecten waarbij die veel nuttiger is geweest. Als ik iemand met een zwaard te lijf moest gaan, bijvoorbeeld.'

Hadden jullie die dansmomenten voorbereid of ging het om improvisaties?

'Een beetje van beide. (grinnikt) We hebben met een choreograaf samengewerkt, maar op de set moesten we telkens nog wat aanpassingen maken omdat er meer attributen of mensen in beeld kwamen dan oorspronkelijk gepland was. Voor mij was het vooral belangrijk om de botsende gedachten van mijn personage te veruitwendingen: aan de ene kant voelt hij zich

zalig als hij dronken is, aan de andere kant beseft hij dat hij zich op steeds gladder ijs aan het begeven is.'

Is dit de eerste keer dat je danst in een film?

'In het soort films waarin ik meestal gecast word – drama's en actiefilms – zitten meestal geen dansscènes, dus ja. (lacht) Ik was blij dat ik het nog eens kon doen omdat dans heel lang een centrale rol in mijn leven heeft gespeeld. Het viel me wel meteen op dat ik niet meer door de lucht kon 'vliegen' zoals vroeger. Gelukkig paste dat perfect bij mijn personage.'

Voordat hij aan het drank-experiment begint, zit je personage enorm diep. Dat komt tot uiting in een aangrijpende scène in een restaurant, waarin je ontzettend breekbaar acteert.

'Bedankt voor het compliment, al moet ik toegeven dat die scène ook op papier heel krachtig was. Als kijker zie je daarvoor al dat het niet goed gaat met mijn personage, maar in

het restaurant beseft hij dat zelf voor het eerst. Ineens wordt hij overmand door het gevoel dat hij nog steeds op het perron staat, terwijl de trein al jaren vertrokken is. Ook al heb ik zelf zoiets nog nooit gevoeld, ik kon me wel perfect in zijn situatie inleven. Het hielp natuurlijk dat ik wist dat ik Thomas helemaal kon vertrouwen. De manier waarop hij die scène in beeld zette, zorgde ervoor dat ik heel subtiel kon spelen, waardoor je als kijker het gevoel krijgt dat je in de ziel van mijn personage aan het kijken bent.'

Het valt op hoe warm je over Vinterberg praat. Jullie zijn echte wapenbroeders, niet?

'Je hoeft nu ook niet te overdrijven: er zijn acteurs die al veel meer met hem hebben samengewerkt. (lacht) Ik kan echter niet ontkennen dat Jagten een van de beste werkervaringen uit mijn leven is. En hoewel *Drunk* een totaal ander verhaal vertelt, blijft het honderd procent Vinterberg. Thomas werkt met een bepaalde energie die ik

volledig vat. Vaak moet hij aan andere cast- en crewleden uitleggen waarom hij op zoek is naar dat ietsje meer, terwijl ik hem blind volg.'

Tot slot: wat is jouw favoriete dronken performance?

'Bel me later privé op en ik zal het je vertellen. Ah, je bedoelt niet van mij persoonlijk in het echte leven, maar van andere acteurs in andere films. (lacht) Degene die we onthouden, zijn meestal niet de beste, maar net zo memorabel omdat ze te groot worden gespeeld. De echt goede lijken we daardoor helemaal te vergeten. Als er eentje voor me uitspringt, is het wel die van Martin Sheen in het begin van *Apocalypse Now*. Maar dan wel met de bedenking dat hij op dat moment zelf een alcoholicus was, die echt dronken op de set stond en zich ook nog eens echt sneed toen hij een spiegel kapotsloeg.'

DRUNK SPEELT VANAF 28 OKTOBER IN DE BIOSCOOP

On The Rocks

Geschreven en geregisseerd door **Sofia Coppola**

In geselecteerde bioscopen
vanaf 2 oktober

Kijk op **Apple TV+**
vanaf 23 oktober

GRENZELOOS

Het Holebifilmfestival doet al ettelijke jaren wat covid-19 vandaag probeert: zich in alle uithoeken van het land verspreiden. De 20^e editie heeft plaats van 3 tot 27 november en dat op niet minder dan 26 locaties in Vlaanderen. Op een veilige manier, dat spreekt voor zich. Ook veilig: de vier films op het programma die je volgens *Vertigo* niet mag missen. **NIELS PUTMAN**

LOS FUERTES

Liefde op het eerste gezicht aan het einde van de beschaving: wanneer Lucas zijn zus bezoekt in een afgelegen dorpje in Zuid-Chili, valt hij er als een blok voor de vissersjongen Antonio. Regisseur Omar Zúñiga Hidalgo brengt de onverzettelijke liefde tussen de twee jonge mannen op een meeslepende en poëtische manier in beeld en haalt het maximum uit het overweldigende Chileense landschap.

GAY CHORUS DEEP SOUTH

Deze documentaire van David Charles Rodrigues is een innemend en kleurrijk portret van het unieke San Francisco Gay Men's Chorus, een driehonderdkoppig homokoor dat de straat op trok als reactie op de golf van discriminatie die volgde na de verkiezingsoverwinning van Trump in 2016. Tijdens hun roadtrip doorheen het conservatieve zuiden van de VS strijden ze voor meer tolerantie voor de lgbtqia+-gemeenschap.

MOFFIE

In 2011 verraste de Zuid-Afrikaan Oliver Hermanus met het harde verkrachtingsdrama *Schoonheid*. In *Moffie* volgt hij de witte, homoseksuele Nicholas, die zich probeert staande te houden in het Zuid-Afrikaanse leger, waar een diep gewortelde machocultuur heerst. Hij wordt niet alleen geconfronteerd met het scheldwoord uit de titel – dat mietje betekent – maar ook met de harde hand van zijn sergeant. Een mokerslag van een film.

A PERFECTLY NORMAL FAMILY

In het Deens gesproken, semi-autobiografische langspeel-debuut van de Nederlandse Malou Reymann volgen we de puber Emma, wier vader uit de kast komt als transvrouw. Terwijl ze haar best doet om die onverwachte verandering te aanvaarden, probeert ze af te rekenen met haar eigen hormonale besognes. Reymanns zoonovergoten en sympathieke familieportret werd op het filmfestival van Rotterdam bekroond met de VPRO Big Screen Award. 🏆

Riool CINEMA

In zijn boek *Alle remmen los!* springt regisseur Jan Verheyen enthousiast op een van zijn favoriete stokpaardjes: de cult- en exploitationcinema uit de jaren 1970. Het is een reis met een hoog autobiografisch gehalte, de geur van versleten pluchen zetels en de *tongue* stevig in *cheek*. *Vertigo* daalde samen met Verheyen af in de krochten van de filmgeschiedenis voor een sneakpreview. **RUBEN NOLLET**

VERBODEN!

JAN VERHEYEN: 'Ik ontdekte veel van dit soort bedenkelijke cinema toen ik een jaar of vijftien was. Op die leeftijd trok alles wat niet mocht me aan. Ik moest en zou KNT-films zien. Ik zag toen dingen als *Ilsa*, *Wolvin van de SS* en zijn twee sequels. Dat sadiconazista-genre boeit me trouwens nog steeds mateloos.

In de jaren 1970 waren die films doodnormaal. Ik zag de eerste *Ilsa*-film in de Pathé in Antwerpen, een van de grote bioscopen op de De Keyserlei. De film stond daar twee, drie maanden op de affiche en lokte geen enkele verontwaardiging of controversie uit. Er hingen toen ook gewoon stills van zulke films in de etalage aan de straatkant, waar iedereen ze kon zien. De inboorlinge uit *Cannibal Holocaust* die op een staak gespietst is, bijvoorbeeld. Toen was dat oké, vandaag wordt je zaak gesloten als je dat doet.

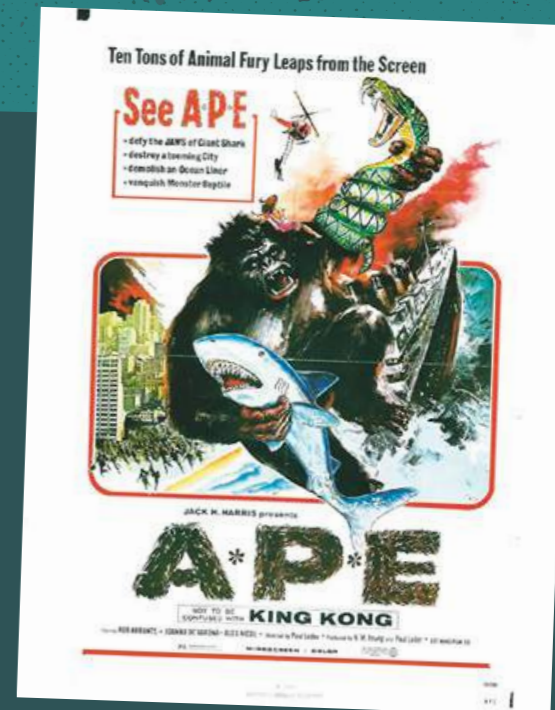
Voor alle duidelijkheid: ik pleit hier niet voor een chique *Ilsa*-remake. Ik mis dat genre niet. Het is gewoon een feit dat in de jaren 1970 meer kon.'

HILARISCH!

'Driekwart van de films in mijn boek zijn leuker om over te vertellen dan om uit te zitten. Je lacht met hun knulligheid, maar na een kwartier gaat dat over. Er zitten natuurlijk ook dingen tussen die zo slecht zijn dat ze weer goed worden, maar die grens is heel persoonlijk en de context is belangrijk.

Op een Nacht van de Wansmaak kan ik een fragment uit *SS Hell Camp* tonen, ook bekend als *La bestia in calore*, waarin een nazi haar overste rondleidt in een folterkelder. Dat is een aaneenschakeling van gruwelijkheden, maar als je het publiek vooraf op de onvolmaaktheden wijst, wordt het zeer grappig. Je ziet bijvoorbeeld dat de ratten op de buik van een meisje eigenlijk cavia's zijn.

Mijn favoriet op dat vlak is *Ape*, een Koreaans *King Kong*-afkooksel dat bijna ontroerend is. Op een bepaald moment baggert de reuzenaap door het landschap en omdat hij goedhartig is, stapt hij voorzichtig over een grazende koe. Maar in werkelijkheid is dat dus een mens in een tot op de draad versleten apenpak die over een plastic speelgoedkoe stapt. En dat zie je ook.'

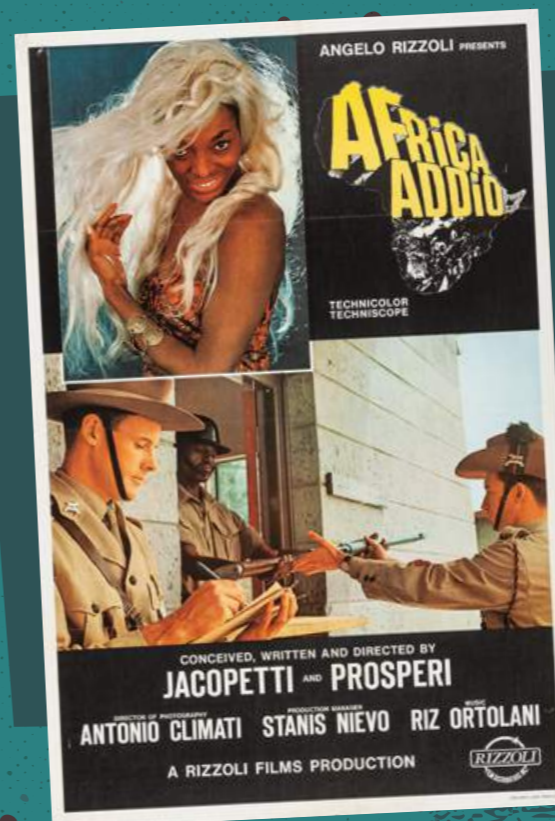

DOOD!

'Ik denk niet dat de films die ik vermeld in mijn boek mijn beeld van de dood beïnvloed hebben. Ik heb er volgens mij ook geen ziekelijke afwijkingen aan overgehouden. Integendeel, sommige films vond ik echt op het randje.

Ik denk dan in de eerste plaats aan de *Faces of Death*-franchise, een reeks pseudodocumentaires over de dood in haar gruwelijkste facetten. Daar bestaat geen enkel excuus voor. Die films zijn gemaakt vanuit het idee dat iedereen graag ongevallen ziet. Het is inspelen op de laagste instincten van de mens en soms wordt het redelijk wansmakelijk.

Al zijn niet alle films in het mondo-genre zo. Ik heb voor mijn boek veel dingen opnieuw bekeken en een grote openbaring was *Africa Addio* van Jacopetti en Prosperi, over de gruwel in Afrika. Die zag ik destijds waarschijnlijk tussen te veel van dat soort films, maar nu vond ik het echt een mokerslag. Straf, want dat genre is vandaag per definitie gedateerd. Achter *Africa Addio* zit echter een idee. Hij is waarschijnlijk ontsproten aan oprechte verontwaardiging en betrokkenheid. Dat maakt een groot verschil.'

SEXY!

'Ik zat in het middelbaar op een jongensinternaat in Sint-Niklaas. Meisjes waren voor ons buitenaardse wezens. Als we bloot wilden zien, moesten we de *Playboy* of de *Penthouse* kopen, of naar de cinema gaan.

Ik moet wel toegeven dat de films die in mijn boek staan me zelden of nooit opwonden. Ik denk dat ik na twee Tirolerfilms al begrepen had dat ik er niets aan vond. En in vrouwengevangenisfilms liepen soms mooie vrouwen rond, maar de combinatie van vrouwen en geweld en vernedering vond ik weinig sexy. Ik had vooral te doen met die meisjes.

Wat mij deed beseffen dat het genre redelijk fout was, is de fameuze scène uit *Chained Heat* waarin Linda Blair onder de douche ingezeept wordt door Sybil Danning, een veterane van dat soort cinema. Blair had tien jaar eerder nog in *The Exorcist* gespeeld en ging hier voor het eerst topless. Je kunt haar gêne bijna voelen.'

GRUWELIJK!

'Een goed gore-effect kan ik altijd smaken, zeker als het gebruikt wordt in grote films. Quentin Tarantino is daar bijvoorbeeld heel goed in. Ik weet zeker dat hij zich voor het uitzinnige geweld in *Django Unchained* heeft laten inspireren door exploitationfilms als *Mandingo* of *Drum*.

In de jaren 1970 en 1980 was mijn motto: hoe goorder, hoe liever. De eerste drie *Living Dead*-films van George Romero waren helemaal mijn ding, daarna werd die reeks heel wat minder. De goorste film die ik tot nu toe gezien heb, is *Men Behind the Sun*, over Chinese en Russische krijgsgevangenen in een Japans kamp. Daar moeten mensen de gruwelijkste folteringen ondergaan en die worden extreem realistisch in beeld gebracht. De regisseur heeft delen van lijken gebruikt voor zijn effecten, wat ik niet echt kunnen vind. En toch blijf ik ernaar kijken.

Ik snap volledig dat sommige mensen dat niet begrijpen. Ik ben ook geen missionaris die zieltjes wil winnen, maar ik zet wel even de schijnwerper op die films, want serieuze filmjournalisten doen dat niet. (lacht) 🍷

ALLE REMMEN LOS! IS VERKRIJGBAAR VANAF 22 OKTOBER

OFFICIALLY SELECTED FOR
FILM FEST GENT

Having it all
is never enough.

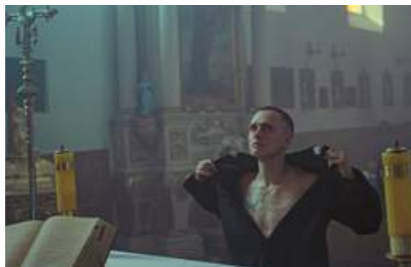
18 november in de bioscoop

Relic

REGIE Natalie Erika James
CAST Emily Mortimer, Robyn Nevin, Bella Heathcote
SPEELDUUR 1u29
VANAF 7 oktober in de bioscoop

De debuterende cineaste Natalie Erika James gebruikt een horrorverhaal over een oude dame die bezeten lijkt door een mysterieus wezen om de emotionele impact van dementie weer te geven. De spookhuisfilmversie van het Alzheimerdrama *Away from Her*. **CHRIS CRAPS**

Corpus Christi

REGIE Jan Komasa
CAST Bartosz Bielena, Aleksandra Konieczna, Eliza Rycembel
SPEELDUUR 1u55
VANAF 7 oktober in de bioscoop

Een pas vrijgekomen jonge delinquent presenteert zich in een dorpje als de nieuwe priester. Het op feiten gebaseerde Poolse drama *Corpus Christi* vertelt een verhaal over hoop en vergiffenis in de trant van *À l'origine*. **RUBEN NOLLET**

Helmut Newton: The Bad and the Beautiful

REGIE Gero von Boehm
CAST Helmut Newton, Isabella Rossellini, Charlotte Rampling
SPEELDUUR 1u33
VANAF 21 oktober in de bioscoop

Met zijn strakke portretten van veelal naakte vrouwen werd Helmut Newton een van de toonaangevende mode-fotografen van de vorige eeuw. Via getuigenissen en archiefbeelden werpt deze documentaire een blik op 's mans markante leven en werk. **RN**

Honest Thief

REGIE Mark Williams
CAST Liam Neeson, Kate Walsh, Jai Courtney
SPEELDUUR 1u39
VANAF 21 oktober in de bioscoop

Bankrover Liam Neeson komt in dit thrillerdrama tot inkeer wanneer hij de liefde van zijn leven (Kate Walsh) tegenkomt, maar wordt gedwars-boemd door corrupte agenten. Voor de fans van *Taken* en andere Neeson-actiefilms. **cc**

Falling

REGIE Viggo Mortensen
CAST Viggo Mortensen, Lance Henriksen, Laura Linney
SPEELDUUR 1u52
VANAF 4 november in de bioscoop

Viggo Mortensen debuteert als regisseur met een *Affliction*-achtig familiedrama over de relatie tussen een homoseksuele man en zijn ultraconservatieve vader. Cultacteur Lance Henriksen kan zich op zijn tachtigste eindelijk bewijzen als het rastalent dat hij is. **cc**

Op [vertigoweb.be](https://www.vertigoweb.be)
vind je elke woensdag
nieuwe recensies

Ha! De wonderlijke jaren zeventig! Behaverbrandingen, flowerpower, de seksuele revolutie: *alle remmen los!*

In *Alle remmen los!* is filmkenner **Jan Verheyen** uw vrolijke gids doorheen de rollen van de exploitatiefilms uit die tijd.

Tirolersekskluchten, vrouwengevangenisfilms, sadiconazista's, zombies en kannibalen, mondo's en beestenfilms — u zal van de ene rijkelijk geïllustreerde verbazing in de andere vallen.

Het boek is aangevuld met de *guilty pleasures* van notoire filmmakers als **Erik Van Looy, Martin Koolhoven, Jonas Govaerts, Harry Kümel, Robin Pront** en vele anderen.

Nu te koop!

UITGEVERIJ HOUTEKIET | €35 | 9789089248534

MOODe

ANTON CORBIJN

27.09 T/M 10.01

CULTUURCENTRUM
SCHARPOORD

MAANDAG
12 OKTOBER

FILMS VAN ANTON CORBIJN

Cultuurcentrum Scharpoord programmeert
in het kader van de fototentoonstelling MOODe,
op maandag 12 oktober volgende films
van Anton Corbijn:

Inside Out: 14.30 uur

A most wanted man: 20 uur

Tickets verkrijgbaar via: 050 630 430

FOTOFESTIVAL.BE

 KNOKKE-HEIST